

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci navrhovatele: **Bc. T. S.**, zastoupeného Mgr. Ing. Gabrielou Milotovou, advokátkou se sídlem Přemyslovců 13, Ostrava, proti veřejnému funkcionáři: **RSDr. J. B.**, zastoupeného Mgr. Janou Hamplovou, advokátkou se sídlem U Brány 16, Mohelnice, o návrhu na zahájení řízení o střetu zájmů, o kasační stížnosti veřejného funkcionáře proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 7. 2008, č. j. 22 Ca 430/2007 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se veřejný funkcionář RSDr. J. B. (dále jen „stěžovatel“) domáhá změny, popřípadě zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), a to ve výroku II., jímž nebylo žádnému z účastníků přiznáno právo na náhradu nákladů řízení před krajským soudem.

Stěžovatel v podané kasační stížnosti namítá, že nevyvolal zahájení řízení o střetu zájmů a tedy nezavinil, že soud ve věci činil procesní úkony, při nichž stěžovateli nepochybně vznikly náklady řízení. Stěžovatel se domnívá, že nezastavil-li krajský soud řízení v době před zahájením procesních úkonů, nelze tuto skutečnost klást k jeho tíži. Z uvedených důvodů proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud změnil rozhodnutí krajského soudu v tom smyslu, že se mu přiznává náhrada nákladů řízení před krajským soudem, popř. aby rozhodnutí tohoto soudu zrušil a věc mu vrátil k novému rozhodnutí.

Navrhovatel se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ztotožňuje se závěry krajského soudu. Uvádí, že k zastavení řízení soudem došlo v souvislosti s účinností zákona č. 216/2008 Sb., a nikoli proto, že by nebyly splněny podmínky řízení. Vzhledem k tomu, že zastavení řízení nezavinil žádný z jeho účastníků a krajským soudem, nebylo ve věci rozhodováno meritorně, tj. nebylo posuzováno, zda se veřejný funkcionář dopustil vytykaného jednání či nikoli, není možné, aby soud předjímal, která strana by byla ve sporu úspěšná, která nikoli a kterou zaváže k náhradě nákladů soudního řízení.

Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně jako věcně správné a navrhovateli přiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 104 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu. Rozhodnutím o nákladech řízení je přitom nutno rozumět postup soudu podle ustanovení § 61 odst. 1 s. ř. s., podle něhož o povinnosti nahradit náklady řízení rozhodne soud zpravidla v rozsudku nebo v usnesení, jímž se řízení končí, přičemž pro jeho rozhodnutí platí zásady uvedené v ustanovení § 60 odst. 1 až odst. 8 téhož zákona.

Ve správním soudnictví tak zákonodárce ustanovením § 104 odst. 2 s. ř. s. výslovně vyloučil z přezkumného řízení výrok o náhradě nákladů řízení a ponechal toto rozhodnutí na úvaze krajského soudu. Takto koncipovaná právní úprava nepochybně má své opodstatnění a smysl, neboť kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem, jejíž důvody i rozsah jsou vázány na nejzávažnější případy nezákonnosti. K těm ovšem zákonodárce nepřiradil skutečnosti obsažené v citovaném ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s.

Přezkum rozhodnutí krajských soudů o nákladech řízení přitom vylučuje také judikatura zdejšího soudu. Nejvyšší správní soud již ve svém rozhodnutí ze dne 20. 9. 2004, č. j. 4 Ans 1/2004 - 53, publikovaném na www.nssoud.cz, vyslovil, že: *„Rozhodnutím o nákladech řízení je nejen rozhodnutí o povinnosti nahradit druhému účastníkovi náklady řízení, ale též rozhodnutí, jímž krajský soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo; kasační stížnost směřující jenom proti takovému výroku je podle ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná“.*

Napadl-li tedy stěžovatel kasační stížností rozhodnutí krajského soudu pouze ve výroku o nákladech řízení, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2008

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu